

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 27

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

31 stycznia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 74/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 75/2012 z dnia 30 stycznia 2012 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Miód z Sejneńszczyzny/Łódzieszczyzny”/„Seinų/Lazdijų krašto medus” (CHNP)** 3
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 76/2012 z dnia 30 stycznia 2012 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Holsteiner Katenschinken / Holsteiner Schinken / Holsteiner Katenrauchschinken / Holsteiner Knochenschinken (CHOG)]** 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 77/2012 z dnia 30 stycznia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 78/2012 z dnia 30 stycznia 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012 9

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2012/50/WPZiB z dnia 27 stycznia 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji 11
- 2012/51/UE:
- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie pomocy państwa nr C 39/07 wdrożonej przez Włochy na rzecz Legler S.p.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1758) ⁽¹⁾ 12
- 2012/52/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 27 stycznia 2012 r. w sprawie rozliczenia rachunków niektórych agencji płatniczych w Niemczech i Niderlandach dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2010 (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 369) 21
- 2012/53/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 27 stycznia 2012 r. przedłużająca obowiązywanie decyzji 2006/502/WE zobowiązującej państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 370) ⁽¹⁾ 24

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 74/2012

z dnia 27 stycznia 2012 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Panel wykonany z aluminium i szkła hartowanego, o wymiarach w przybliżeniu 140 cm x 30 cm (tak zwany „panel prysznicowy z funkcją hydromasażu”).</p> <p>Panel wyposażony jest w zawór mieszający, 6 poziomych dysz do hydromasażu, ręczną głowicę prysznicową z systemem „anti-calc”, górną głowicę prysznicową o szerokim kącie strumienia wody, oraz półkę na akcesoria. Jest on również wyposażony w pokrętła regulacyjne do ustawiania temperatury wody, jej intensywności, itp.</p> <p>Panel przeznaczony jest do zamontowania w pasujących łazienkowych kabinach prysznicowych. Oprócz funkcji prysznicowa zapewnia on również hydromasaż wąskimi strumieniami wody wyrzucanymi pod wysokim ciśnieniem z dysz.</p>	<p>9019 10 90</p>	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1., 3 c) i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 9019, 9019 10 i 9019 10 90.</p> <p>Ponieważ panel jest wykonany z zaworu mieszającego z głowicami prysznicowymi, objętego pozycją 8481 oraz aparatury do masażu z sześcioma dyszami do hydromasażu, objętej pozycją 9019, uważa się go za wyrób złożony w rozumieniu ogólnej reguły 3 b).</p> <p>Brak dodatkowych elementów zwiększających ciśnienie wody, takich jak pompa, nie wyklucza klasyfikacji elementu składowego aparatury do masażu do pozycji 9019 (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 9019, (II), akapit drugi).</p> <p>Biorąc pod uwagę jego obiektywne cechy i właściwości żaden z elementów składowych nie nadaje panelowi zasadniczego charakteru.</p> <p>Panel należy zatem klasyfikować do kodu CN 9019 10 90 jako pozostała aparatura do masażu.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 75/2012**z dnia 30 stycznia 2012 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Miód z Sejneńszczyzny/Łódzkiej”/„Seinų/Lazdijų krašto medus” (CHNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Polski i Litwy o rejestrację nazwy „Miód z Sejneńszczyzny/Łódzkiej”/„Seinų/Lazdijų krašto medus” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 116 z 14.4.2011, s. 15.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.4. Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne przetwory mleczne z wyjątkiem masła itp.)

POLSKA

Miód z Sejneńszczyzny/Łódzieszczyzny (CHNP)

LITWA

Seinų / Lazdijų krašto medus (CHNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 76/2012**z dnia 30 stycznia 2012 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Holsteiner Katenschinken / Holsteiner Schinken / Holsteiner Katenrauschschinken / Holsteiner Knochenschinken (CHOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Niemiec o rejestrację nazwy „Holsteiner Katenschinken / Holsteiner Schinken/ Holsteiner Katenrauschschinken/ Holsteiner Knochenschinken” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 109 z 8.4.2011, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

NIEMCY

Holsteiner Katenschinken / Holsteiner Schinken / Holsteiner Katenrauschschinken / Holsteiner Knochenschinken
(CHOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 77/2012**z dnia 30 stycznia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	138,3
	MA	58,6
	TN	90,3
	TR	119,7
	ZZ	101,7
0707 00 05	EG	217,9
	JO	241,9
	MA	148,6
	TR	180,8
	ZZ	197,3
0709 91 00	EG	143,2
	ZZ	143,2
0709 93 10	MA	124,4
	TR	177,7
	ZZ	151,1
0805 10 20	EG	49,6
	MA	54,8
	TN	58,8
	TR	63,2
	ZZ	56,6
0805 20 10	IL	185,7
	MA	94,2
	ZZ	140,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	61,2
	EG	88,5
	IL	94,5
	JM	118,0
	KR	91,5
	MA	55,4
	PK	50,1
	TR	97,0
	ZZ	82,0
	0805 50 10	TR
ZZ		65,8
0808 10 80	CA	118,4
	CL	79,0
	CN	74,5
	US	155,0
	ZZ	106,7
0808 30 90	CN	46,1
	TR	95,1
	US	120,1
	ZA	97,6
	ZZ	89,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 78/2012**z dnia 30 stycznia 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych ceł stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 59/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.2012, s. 15.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych ceł przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 31 stycznia 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	42,50	1,86
1701 13 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	42,50	2,15
1701 14 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	42,50	2,15
1701 91 00 ⁽²⁾	48,55	2,90
1701 99 10 ⁽²⁾	48,55	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,55	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/50/WPZiB

z dnia 27 stycznia 2012 r.

w sprawie zmiany decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 stycznia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/72/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Jak wynika z przeglądu decyzji 2011/72/WPZiB, obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 31 stycznia 2013 r.
- (3) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2011/72/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 5 decyzji 2011/72/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2013 r. Jest ona przedmiotem ciągłego przeglądu. Jej okres obowiązywania może być odpowiednio przedłużany lub może być ona zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 28 z 2.2.2011, s. 62.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 marca 2011 r.

w sprawie pomocy państwa nr C 39/07 wdrożonej przez Włochy na rzecz Legler S.p.A.

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1758)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/51/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwany dalej „Traktatem”), w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję Komisji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu⁽¹⁾,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W dniu 5 kwietnia 2007 r., w sześć miesięcy po przyznaniu pomocy na ratowanie zatwierdzonej przez Komisję jako zgodnej z rynkiem wewnętrznym⁽²⁾, Włochy zgłosiły plan restrukturyzacji Legler S.p.A.
- (2) W dniu 25 września 2007 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie planu restrukturyzacji⁽³⁾. Uwagi Włoch otrzymano w dniu 30 listopada 2007 r.
- (3) W dniu 10 grudnia 2007 r. Komisja otrzymała uwagi od zainteresowanej strony. Zostały one przekazane Włochom pismem z dnia 3 marca 2008 r. Włochy przedstawiły własne uwagi pismem z dnia 20 maja 2008 r.
- (4) W dniu 23 lipca 2008 r. władze włoskie wycofały zgłoszenie pomocy na restrukturyzację, stwierdzając, iż zrezygnowano z realizacji planu.
- (5) Komisja zwróciła się do władz włoskich o przedstawienie dodatkowych informacji w dniu 8 sierpnia 2008 r., 22 października 2008 r., 9 lutego 2009 r., 4 września 2009 r. i 17 marca 2010 r., na co władze włoskie

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 1.12.2007, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 159 z 12.7.2007, s. 2. Pomoc na ratowanie została zatwierdzona na okres od dnia 5 października 2006 r. do dnia 5 kwietnia 2007 r.

⁽³⁾ Zob. przypis 1.

odpowiedziały pismami z dnia 26 września 2008 r., 1 grudnia 2008 r., 3 czerwca 2009 r., 6 października 2009 r., 24 lutego 2010 r. i 20 kwietnia 2010 r.

II. OPIS**II.1. Beneficjent**

- (6) Legler S.p.A. jest spółką dominującą włoskiej grupy zajmującej się produkcją włókienniczą (zwanej dalej „Legler”, „grupą” lub „przedsiębiorstwem”), założonej w 1863 r., która w momencie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego składała się z kilku podmiotów prawnych, tj. Legler Ottana S.p.A., Legler Siniscola S.p.A. i Legler Macomer S.p.A. Legler S.p.A. posiadała pakiet mniejszościowy w spółce Legler Maroc SA oraz 40 % akcji spółki Legler Ottana S.p.A. Pakiet większościowy Legler S.p.A. posiadała spółka holdingowa Piltar Ltd (zwana dalej „Piltar”).
- (7) W 2007 r. Legler zatrudniał 1 213⁽⁴⁾ osób oraz posiadał zakłady w regionie Sardynii (w miejscowości Macomer – prowincja Oristano oraz w miejscowości Siniscola i Ottana – prowincja Nuoro) i w regionie Lombardii (w miejscowości Ponte San Pietro – prowincja Bergamo). Obrót grupy wyniósł 101 mln EUR w 2006 r. i 30,9 mln EUR we wrześniu 2007 r.
- (8) Legler specjalizuje się w produkcji wysokiej jakości denimu; w tym sektorze przedsiębiorstwo było liderem rynku włoskiego i niemieckiego oraz ważnym dostawcą na rynki Francji i Beneluksu. Zgodnie z oświadczeniem władz włoskich rynek denimu obejmuje dwa segmenty: segment *prêt-à-porter*, w którym sprzedawane są znane marki (był to główny sektor działalności Legler), oraz segment produkcji masowej, w którym konkurencja ma głównie charakter cenowy. Konkurentami Legler były podmioty z siedzibą we Włoszech, Grecji, Francji, Tunezji, Turcji i Japonii. Pierwsze trudności Legler napotkał w 2003 r., kiedy znaczną część produkcji przeniesiono do Azji lub południowego regionu Morza Śródziemnego.
- (9) W dniu 30 maja 2007 r. na posiedzeniu zarządu SFIRS S.p.A., spółki inwestycyjnej regionu Sardynii, podjęto decyzję w sprawie zakupu od Intex S.p.A., spółki w likwidacji, za kwotę 450 000 EUR, zadłużenia Legler S.p.A. i Siniscola S.p.A. o wartości nominalnej 17 mln EUR.

⁽⁴⁾ Dane te odpowiadają liczbie pracowników zatrudnionych przez spółkę w pełnym wymiarze czasu pracy w ciągu całego przedmiotowego okresu.

- (10) Na tym samym posiedzeniu SFIRS podjął również decyzję w sprawie przekształcenia części 17 mln EUR zadłużenia Legler, w kwocie 14,5 mln EUR, na kapitał Legler.
- (11) W dniu 31 maja 2007 r. na walnym zgromadzeniu Legler dokonano zamiany zadłużenia na kapitał. Poprzez przekształcenie części zadłużenia Legler (o wartości nominalnej 14,5 mln EUR) w kapitał Legler, SFIRS nabył 49 % akcji zwykłych (i 100 % akcji uprzywilejowanych⁽⁵⁾) Legler S.p.A. Pozostałe 51 % akcji zachował Piltar.
- (12) W styczniu 2008 r. SFIRS podjął decyzję w sprawie zbycia swoich akcji Legler S.p.A. i pozostałego zadłużenia grupy Legler, i wystosował zaproszenie do wyrażenia zainteresowania połączonym zakupem kapitału i zadłużenia.
- (13) Zwycięska oferta, złożona przez spółkę Ferratex s.r.l. (zwaną dalej „Ferratex”), wynosiła łącznie 2 000 001 EUR. Zgodnie z oświadczeniem władz włoskich cena ta odzwierciedlała wartość rynkową łącznych zobowiązań Legler i jego spółek zależnych na rzecz SFIRS, oszacowanych przez niezależnego rzeczoznawcę na kwotę 2 mln EUR, powiększoną o symboliczną cenę 1 EUR za pakiet akcji Legler w posiadaniu SFIRS, również w oparciu o wycenę niezależnego rzeczoznawcy. Sprzedaż nastąpiła w dniu 25 stycznia 2008 r.
- (14) Pomiędzy grudniem 2007 r. a sierpniem 2008 r. Legler wstrzymał jednak działalność wszystkich swoich zakładów, które do tej pory pozostają nieczynne.
- (15) W dniu 23 lipca 2008 r. spółka Legler S.p.a. zmieniła nazwę na Texfer S.p.A. Zmieniono również nazwy jej spółek zależnych z regionu Sardynii na, odpowiednio, Texfer Ottana S.p.A., Texfer Siniscola S.p.A. i Texfer Macomer S.p.A.
- (16) W dniu 18 sierpnia 2008 r. właściwy sąd ogłosił upadłość spółki dominującej grupy, a w dniu 13 listopada 2008 r. została ona wraz ze swoimi spółkami zależnymi objęta zbiorowym postępowaniem upadłościowym pod nazwą „*amministrazione straordinaria*”.
- (17) Wkrótce po bezskutecznym upływie terminu spłaty przez Legler pożyczki na ratowanie bank uruchomił gwarancję pomocy na ratowanie. W następstwie tego właściwy minister zwrócił kwotę pożyczki wraz z odsetkami w dniu 16 września 2008 r.
- (18) W dniu 21 października 2010 r. ogłoszono upadłość Texfer S.p.A. W dniu 17 i 18 listopada 2010 r. ogłoszono również upadłość Texfer Ottana S.p.A., Texfer Siniscola S.p.A. i Texfer Macomer S.p.A.

Sytuacja finansowa beneficjenta

- (19) W 2006 r. wartość kapitału Legler osiągnęła wartość ujemną – 8,6 mln EUR, choć jeszcze w 2005 r. miał on wartość dodatnią 17,2 mln EUR. Przedsiębiorstwo wykazało stratę w wysokości 25,9 mln EUR w 2006 r., i 28,1 mln EUR w 2005 r. Jego obrót wyniósł 101,4 mln EUR w 2006 r. oraz 124,2 mln EUR w 2005 r. Wskaźnik EBITDA wyniósł – 10,9 w 2006 r. i – 0,7 w 2005 r. Wzrósł również koszt odsetek.
- (20) Na dzień 30 listopada 2007 r. kapitał Legler posiadał wartość ujemną 16,3 mln EUR. Straty za lata 2003–2007 wyniosły 94,9 mln EUR, a sytuacja przedsiębiorstwa stale się pogarszała, na co wskazywały rosnące straty i spadający obrót.
- (21) W dniu 13 listopada 2008 r. grupa została objęta zbiorowym postępowaniem upadłościowym na mocy przepisów prawa krajowego, które zakończyło się ogłoszeniem upadłości (zob. motywy 16–18).

II.2. Środki restrukturyzacyjne

- (22) Zgłoszony przez Włochy plan restrukturyzacji (*piano industriale*) (zwany dalej również „planem”) obejmował okres 3 lat (2007–2009) i składał się z trzech środków: (i) 13 mln EUR w formie gwarancji średnioterminowej na okres restrukturyzacji, zastępującej gwarancję sześciomiesięczną zatwierdzoną jako pomoc na ratowanie⁽⁶⁾; (ii) 13,2 mln EUR w formie dotacji bezpośredniej; oraz (iii) 13 mln EUR w formie przekształcenia zadłużenia w kapitał. W dniu 31 maja 2007 r. SFIRS dokonał jednak zamiany zadłużenia na kapitał w kwocie nominalnej 14,5 mln EUR.
- (23) Pomimo iż władze włoskie przedstawiły plan restrukturyzacji (*piano industriale*) na lata 2007–2009, oświadczyły one, iż faktyczny okres restrukturyzacji będzie trwał od dnia 1 czerwca 2007 r. do końca 2012 r. Jedynymi danymi, jakie udostępniono w celu zobrazowania postępów w restrukturyzacji przedsiębiorstwa od roku 2009 do roku 2012, były przepływy pieniężne i ewolucja zobowiązań nowo utworzonego przedsiębiorstwa.

⁽⁵⁾ Akcje uprzywilejowane nadawały akcjonariuszowi preferencyjne prawa w zakresie podziału zysku i spłaty kapitału w przypadku rozwiązania przedsiębiorstwa.

⁽⁶⁾ Tj. do dnia 31 grudnia 2012 r.

- (24) W takim szerszym ujęciu czasowym ogólny koszt utworzenia nowego przedsiębiorstwa poprzez połączenie spółki Legler S.p.A. i jej spółek zależnych z regionu Sardynii wyniósł 106,2 mln EUR, w tym 86,7 mln EUR przeznaczono by na rozległą reorganizację grupy, a pozostałą kwotę na odtworzenie kapitału i pokrycie strat.
- (25) Nowo utworzone przedsiębiorstwo zajmowałoby się tradycyjnym obszarem działalności spółki, którym jest wysokiej jakości denim, natomiast pozostałe dwie linie produkcyjne (sztruks i tkaniny płaskie) zostałyby zamknięte. Ponadto lokalizacja geograficzna grupy zostałaby skoncentrowana w tylko dwóch zakładach produkcyjnych (Siniscola i Ottana), znajdujących się w tym samym regionie. Pozostałe aktywa zostałyby sprzedane, aby zapewnić Legler własny wkład i obniżyć koszty energii, transportu i personelu. W planie nie uwzględniono zakładu w Macomer⁽⁷⁾.
- (26) W planie przewidziano również udział nowego akcjonariusza, wspólnie z SFIRS, a także wskazano konieczność pozyskania linii kredytowych ze źródeł prywatnych w celu zrealizowania procesu reorganizacji.

II.3. Przesłanki do wszczęcia postępowania

- (27) W decyzji w sprawie wszczęcia postępowania Komisja wyraziła wątpliwość, czy zamiana zadłużenia na kapitał była pozbawiona elementów pomocy państwa. Komisja poddała w wątpliwość, czy inwestor prywatny zgodziłby się na zamianę zadłużenia na akcje przedsiębiorstwa w danych okolicznościach, szczególnie jeśli wziąć pod uwagę, iż jak się wydaje, część działalności spółki była od szeregu miesięcy zawieszona, a władze włoskie nie przedstawiły Komisji scenariusza kontrfaktycznego na poparcie tezy SFIRS, iż inwestowanie w Legler oraz ponoszenie kosztów restrukturyzacji przedsiębiorstwa jest mniej opłacalne niż likwidacja grupy.
- (28) W kwestii zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym w świetle *Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw*⁽⁸⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi w sprawie ratowania i restrukturyzacji”) Komisja w pierwszej kolejności postawiła pytanie, czy trudności Legler mogłyby rozwiązać udziałowiec większościowy, Piltar, i czy w ramach grupy miała miejsce arbitralna alokacja kosztów.
- (29) Po drugie, Komisja wyraziła wątpliwość, czy plan może przywrócić długoterminową rentowność z uwagi na, jak się wydaje, niewystarczającą pewność co do planowanego

zbycia aktywów i linii produkcyjnych oraz nierealistyczny charakter wielu założeń co do przyszłych warunków operacyjnych, ze względu na zawieszenie przez Legler produkcji. Komisja poddała również w wątpliwość, czy zaproponowane środki kompensacyjne są realne i przekraczają zakres środków niezbędnych do przywrócenia rentowności, czy wysokość wkładu własnego jest wystarczająca oraz czy zachowana została zasada „pierwszy i ostatni raz”.

- (30) Wreszcie, Komisja zwróciła się do władz włoskich o przedstawienie informacji dotyczących wyrażonych wątpliwości (pochodzenie kredytu SFIRS, szczegółowe informacje na temat Piltar i alokacji kosztów w ramach grupy, faktycznego prawdopodobieństwa pozyskania przez Legler nowego akcjonariusza oraz dostępu do środków prywatnych niezbędnych do reorganizacji Legler).

III. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (31) Pismem z dnia 14 grudnia 2007 r. zainteresowana strona przedstawiła swoje uwagi na temat decyzji w sprawie wszczęcia postępowania. Zdaniem tej strony trzeciej przedmiotowe środki spowodowałyby zakłócenie konkurencji, zaś w sektorze występuje znaczna nadprodukcja. Strona przedstawiła dane liczbowe dotyczące światowej zdolności produkcyjnej denimu na rok 2006, wskazując na globalną nadprodukcję na poziomie 27 %.

IV. UWAGI WŁOCH

- (32) Po pierwsze, władze włoskie wyjaśniły, w jaki sposób SFIRS stał się akcjonariuszem większościowym Legler. W marcu 2007 r. SFIRS nabył zadłużenie spółek Legler S.p.a i Legler Siniscola S.p.A. od Intex S.p.A., spółki w likwidacji, za cenę 450 000 EUR. W dniu 31 maja 2007 r. SFIRS dokonał przekształcenia części tego zadłużenia, w kwocie nominalnej 14,5 mln EUR, na kapitał Legler, tym samym nabywając 49 % akcji zwykłych Legler (pozostałe 51 % zachował Piltar) oraz 100 % akcji uprzywilejowanych przedsiębiorstwa⁽⁹⁾.
- (33) Po drugie, władze włoskie wyjaśniły, że Piltar był jedynie spółką celową kontrolowaną przez osoby fizyczne. Została ona utworzona wyłącznie w celu nabycia pakietu akcji Legler i nie prowadziła żadnej innej działalności gospodarczej. Władze włoskie dodały, iż Piltar już wcześniej oświadczył jednoznacznie, że nie zamierza wspierać przedsiębiorstwa finansowo i chce stopniowo pozbywać się swoich akcji grupy. Wydaje się, że wraz z pakietem 49 % akcji SFIRS faktycznie nabył prawo do zakupu pozostałych 51 % akcji zwykłych Legler.

- (34) Po trzecie, władze włoskie zobowiązały się dostarczyć informacje w sprawie środków kompensacyjnych.

⁽⁷⁾ Dla tego zakładu przewidziano w planie odrębny plan przemysłowy.

⁽⁸⁾ Komunikat Komisji – *Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw* (Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2) i *Komunikat Komisji dotyczący przedłużenia okresu ważności Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw* (Dz.U. C 156 z 9.7.2009, s. 3).

⁽⁹⁾ Zob. przyp. 6 powyżej.

- (35) Po czwarte, Włochy oświadczyły, że segmenty rynku, których dotyczy plan restrukturyzacji Legler mający przywrócić rentowność opisany w motywie 25, wykazują zachęcające tendencje. Władze włoskie wspomniały również, iż przedsiębiorstwo zamierza pozyskać prywatne linie kredytowe i nowego akcjonariusza w celu sfinansowania części planu, oraz stwierdziły, iż podjęto już kroki w tym celu.
- (36) Dalej, w odpowiedzi na uwagi strony trzeciej władze włoskie wskazały, iż udział Legler w rynku w roku 2006 wyniósł zaledwie 0,27 %. Dodały również, że w planie przewidziano, w charakterze środka kompensacyjnego, obniżenie zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa o 22 % w stosunku do roku 2006 i o 40 % w stosunku do roku 2005. W związku z tym władze włoskie uznały, iż pomoc nie zakłóciłaby konkurencji w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (37) W pismach przesłanych po wycofaniu planu restrukturyzacji władze włoskie argumentowały, iż zamiana zadłużenia na kapitał nie kwalifikowałaby się jako pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu z uwagi na to, że SFIRS działał zgodnie z zasadą prywatnego inwestora. W opinii władz włoskich inwestor prywatny działałby w ten sam sposób, chcąc uniknąć upadłości i odzyskać przynajmniej część swojej wierzytelności w jak najskuteczniejszy sposób, tj. poprzez przekształcenie jej na kapitał i restrukturyzację przedsiębiorstwa wspólnie z nowym inwestorem prywatnym i z wykorzystaniem nowej linii kredytowej.

V. OCENA

- (38) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁰⁾ zainteresowane państwo członkowskie może wycofać zgłoszenie w rozumieniu art. 2 w pożądanym czasie, zanim Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 4 lub 7.
- (39) W tym przypadku, w sytuacji gdy Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, Komisja zamyka takie postępowanie na podstawie art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (40) Komisja pragnie zauważyć, iż Włochy nie wdrożyły dotacji bezpośredniej w kwocie 13,2 mln EUR oraz że ten projekt pomocowy nie będzie przez nie kontynuowany. Ze względu na wycofanie planu restrukturyzacji formalne postępowanie wyjaśniające wszczęte w sprawie tego środka straciło uzasadnienie.
- (41) Ze względu na bezprawne wdrożenie przez Włochy dwóch pozostałych zgłoszonych środków restrukturyzacyjnych, w celu zamknięcia formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja musi ustalić, czy stanowią one pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, a jeśli tak, to czy taka pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym.

- (42) Artykuł 107 ust. 1 Traktatu stanowi, iż wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (43) W przypadku gdy pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu zostaje lub ma zostać przyznana przedsiębiorstwu znajdującemu się w trudnej sytuacji, zgodność takiej pomocy z rynkiem wewnętrznym musi zostać oceniona w oparciu o wytyczne w sprawie ratowania i restrukturyzacji. Stosownie do tego pomoc może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu wyłącznie w przypadku, gdy spełnione zostały warunki określone w wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

V.1. Istnienie pomocy

Przedłużenie gwarancji pomocy na ratowanie na cały okres restrukturyzacji

- (44) Gwarancja pomocy na ratowanie w kwocie 13 mln EUR nie wygasła po upływie sześciomiesięcznego okresu, na który została zatwierdzona przez Komisję, ale została utrzymana w mocy po wycofaniu zgłoszenia planu (zob. motyw 17).
- (45) Przedłużenie gwarancji pomocy na ratowanie zostało zgłoszone jako środek przyznany przy użyciu zasobów właściwego ministerstwa, finansowany z budżetu państwa. Tym samym został on przyznany przy użyciu zasobów państwa i może zostać przypisany państwu. Gwarancja stanowi korzyść selektywną, której przedsiębiorstwo nie mogłoby uzyskać w innej sytuacji ze względu na swoją sytuację finansową. Tym samym uwolniła ona Legler od kosztów, które przedsiębiorstwo poniosłoby w innej sytuacji. Ponadto ze względu na wdrożenie przez Legler procesu restrukturyzacji mającego na celu wznowienie produkcji, pomoc mogła zakłócić konkurencję na rynku wewnętrznym i wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Efekt zakłóceń powodowany przez ten środek podkreśliła strona trzecia, która wskazała również, iż sektor dotknięty jest nadprodukcją.
- (46) W związku z powyższym Komisja uznaje, iż przedłużenie gwarancji pomocy na ratowanie, będącej również środkiem restrukturyzacyjnym, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (47) Ustalając kwotę pomocy, Komisja przywołuje pkt 4.1 lit. a) obwieszczenia w sprawie gwarancji⁽¹¹⁾, zgodnie z którym „w przypadku spółek mających trudności,

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽¹¹⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10).

gwarant działający w warunkach rynkowych, jeśli istnieje, w momencie naliczania gwarancji naliczyłyby wysoką stawkę, uwzględniając spodziewany współczynnik braku spłaty, jakiego oczekuje; jeśli prawdopodobieństwo, że kredytobiorca nie będzie w stanie spłacić kredytu staje się szczególnie wysokie, taka stawka rynkowa może nie istnieć, a w wyjątkowych okolicznościach, element pomocowy gwarancji może okazać się tak wysoki, jak kwota skutecznie zabezpieczona tą gwarancją”.

- (48) W świetle poważnych trudności finansowych Legler w momencie przyznania gwarancji (rosnące straty, spadający obrót i ujemny kapitał, jak opisano w motywach 19–21 i 52), Komisja wyraża pogląd, iż było wysoce nieprawdopodobne, by przedsiębiorstwo mogło uzyskać pożyczkę bankową na rynku bez interwencji państwa; w związku z tym Komisja uznaje, iż kwota pomocy odpowiada łącznej wysokości kwoty pożyczki⁽¹²⁾.

Zamiana zadłużenia na kapitał

- (49) Komisja pragnie zauważyć, iż zamiana została wdrożona przez SFIRS, podmiot publiczny, którego główny akcjonariusz, region Sardynii, ma dominujący wpływ na jego decyzję⁽¹³⁾. Włochy nigdy nie negowały tego faktu. Komisja uznaje zatem, iż przedmiotowy środek można przypisać państwu, i że został on przyznany przy użyciu zasobów państwa. Jest to również środek selektywny, ponieważ sprzyja on jednemu przedsiębiorstwu – Legler. Ponadto ze względu na fakt, iż dążeniem Legler był proces restrukturyzacji, który pozwoli na wznowienie produkcji, pomoc mogła zakłócić konkurencję na rynku wewnętrznym i wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Potencjalny efekt zakłócenia konkurencji został również podkreślony w uwagach przedstawionych przez stronę trzecią, która wskazała również, iż sektor dotknięty jest nadprodukcją.
- (50) W odpowiedzi Włochy stwierdziły, iż przedmiotowy środek nie zapewniał Legler żadnej korzyści, ponieważ ich zdaniem był on zgodny z zasadą inwestora prywatnego.
- (51) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽¹⁴⁾ w celu ustalenia, czy Legler uzyskał korzyść przy użyciu zasobów państwa, należy określić, czy w podobnych okolicznościach inwestor prywatny o specyfice porównywalnej do SFIRS byłby skłonny do dokonania podobnej zamiany

zadłużenia na kapitał, biorąc pod uwagę dostępne informacje i przewidywalne zmiany według stanu na dzień przeprowadzenia transakcji.

- (52) Po pierwsze, w oparciu o sprawozdania finansowe Legler Komisja pragnie zauważyć, iż w 2007 r. przedsiębiorstwo posiadało środki w kwocie 1,8 mln EUR i kapitał ujemny w kwocie -16,2 mln EUR; w latach 2003–2007 straty wyniosły 94,9 mln EUR, a sytuacja przedsiębiorstwa wyraźnie się pogarszała, o czym świadczą rosnące straty i spadający obrót.
- (53) Komisja pragnie również zauważyć, iż pomimo opisanej powyżej krytycznej sytuacji finansowej SFIRS nie przeprowadził szczegółowej analizy kosztów i korzyści ani oceny ryzyka transakcji. Pomimo licznych wniosków ze strony Komisji, władze włoskie *de facto* nie przedstawiły uzasadnionego scenariusza kontrfaktycznego, z którego wynikałoby, iż wybór SFIRS był scenariuszem bardziej pożądanym niż likwidacja Legler.
- (54) Podobne uwagi zostały przedstawione przez Banca d'Italia w sprawozdaniu⁽¹⁵⁾ przygotowanym po zbadaniu działalności SFIRS. W sprawozdaniu tym skrytykowano działania SFIRS za niekompletność wcześniejszej analizy zamiany zadłużenia na kapitał oraz za wewnętrzną sprzeczność faktu dokonywania „inwestycji” bez konkretnych szans na odzyskanie środków.
- (55) Niezależnie od tej oceny, przedsiębiorstwo było w sytuacji finansowej, która nie skłoniłaby racjonalnego inwestora prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej do zawarcia podobnej transakcji.
- (56) W tym kontekście Komisja pragnie również zauważyć, że zgłoszonego przez przedsiębiorstwo planu restrukturyzacji (*Piano Industriale*) nie można uznać za realistyczną podstawę dla przewidywań co do przyszłych wyników przedsiębiorstwa. Sam fakt, iż plan nie obejmował całego okresu restrukturyzacji lecz jedynie jego część, oraz nie zawierał informacji na temat dalszych postępów restrukturyzacji (zob. motyw 23) pokazuje wyraźnie, że brak takich informacji odwiódłby każdego inwestora prywatnego od zawarcia przedmiotowej transakcji.
- (57) Po drugie, jeżeli chodzi o faktyczne szanse odzyskania przez SFIRS kwot należnych ze strony Legler, to uzyskanie przez SFIRS statusu akcjonariusza poprzez zamianę zadłużenia na kapitał *de facto* osłabiło pozycję jej wierzycieli w stosunku do poprzedniej pozycji wierzyciela uprzywilejowanego.
- (58) Wartość i przyszłe perspektywy inwestycji kapitałowych SFIRS w momencie zamiany zadłużenia na kapitał wydawały się zbyt ograniczone, by zrównoważyć opisane powyżej ryzyko, szczególnie w świetle krytycznej sytuacji

⁽¹²⁾ Zob. również decyzja Komisji z dnia 28 października 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 59/07 na rzecz spółki Ixfin (Dz.U. L 167 z 1.7.2010, s. 39).

⁽¹³⁾ SFIRS S.p.A. (pośrednik finansowy w rozumieniu art. 106 i 107 dekretu legislacyjnego nr 385 z dnia 1 września 1993 r.) przygotowuje plany i programy oraz projekty wytycznych Autonomicznego Regionu Sardynii związane z gospodarczym i społecznym rozwojem regionu. SFIRS jest instrumentem operacyjnym Autonomicznego Regionu Sardynii, który posiada 93 % akcji spółki. SFIRS kierowany jest przez zarząd powoływany przez Autonomiczny Region Sardynii. Ponadto SFIRS podlega tym samym kompetencjom w zakresie kierowania i kontroli, co administracja Autonomicznego Regionu Sardynii.

⁽¹⁴⁾ Sprawa C-482/99 Francja przeciwko Komisji, pkt 70. Sprawa C-42/93 Hiszpania przeciwko Komisji, pkt 13.

⁽¹⁵⁾ Przedstawionym przez Włochy jako załącznik do pisma z dnia 29 maja 2009 r.

finansowej przedsiębiorstwa. Fakt ten został wyraźnie podkreślony w niezależnej wycenie przedsiębiorstwa, w której określono symboliczną wartość 1 EUR.

- (59) W oparciu o powyższe ustalenia można uznać, że przeprowadzając zamianę zadłużenia na kapitał, SFIRS nie działał jak inwestor prywatny w normalnych warunkach rynkowych. Inwestor prywatny nie zawarłby takiej transakcji bez wcześniejszej wiarygodnej i realistycznej oceny, z której wynikałoby, że zamiana zadłużenia na kapitał byłaby bardziej opłacalna niż utrzymanie statusu wierzyciela uprzywilejowanego przedsiębiorstwa.
- (60) W związku z tym, dokonując zamiany zadłużenia na kapitał, SFIRS udzielił Legler korzyści.
- (61) Z powyższego wynika, iż zamiana zadłużenia na kapitał stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (62) W kwestii obliczenia kwoty pomocy należy zauważyć, że pojęcie pomocy państwa ogranicza się do pomocy przyznanej przy użyciu zasobów publicznych. Kwota pomocy musi zostać obliczona w oparciu o rynkową wartość zadłużenia przekształconego przez SFIRS na kapitał Legler. Jeżeli zatem całkowita wartość nominalna zadłużenia Legler wobec SFIRS wynosiła 17 mln EUR, a w dniu poprzedzającym zamianę jego wartość rynkowa wynosiła 450 000 EUR, to wartość rynkowa transakcji, w ramach której SFIRS przekształcił na kapitał 85,3 % swojej całkowitej wiarygodności, tj. wartość nominalną 14,5 mln EUR, wynosiła 383 850 EUR (tj. 85,3 % z 450 000 EUR). Korzyść udzielona przy użyciu zasobów państwa wynosiła zatem 383 850 EUR. Z drugiej strony, wartość nominalna zamienionej wiarygodności może być postrzegana jako korzyść wyłącznie z rachunkowego punktu widzenia.

V.2. Zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym

- (63) Ze względu na fakt, iż dwa zgłoszone środki (gwarancja publiczna i zamiana zadłużenia na kapitał) uznano za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, Komisja musi ustalić, czy pomoc taka jest zgodna z rynkiem wewnętrznym.
- (64) Zgodność przedmiotowych środków pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym musi zostać oceniona w oparciu o wytyczne w sprawie ratowania i restrukturyzacji.
- (65) W przypadku gwarancji publicznej w ramach oceny zgodności z rynkiem wewnętrznym należy rozróżnić, z jednej strony, przedłużenie pomocy na ratowanie i, z drugiej strony, przyznanie pomocy państwa w formie gwarancji średnioterminowej, która stanowi również środek restrukturyzacyjny (na cały okres restrukturyzacji).
- (66) W kwestii przedłużenia pomocy na ratowanie, pkt 26 wytycznych określa, iż jeśli państwo członkowskie

złożyło plan restrukturyzacji w ciągu sześciu miesięcy od daty zezwolenia lub w przypadku pomocy, która nie została zgłoszona, od daty wdrożenia środka, ostateczny termin na zwrot pożyczki lub na zakończenie gwarancji jest przedłużony aż do momentu, gdy Komisja podejmie decyzję w sprawie planu, o ile Komisja nie zdecyduje, że takie przedłużenie jest nieuzasadnione.

- (67) Zgłoszenie planu restrukturyzacji pozwoliło na kontynuację pomocy na ratowanie po upływie 6 miesięcy. Zgłoszenie to zostało jednak później wycofane przez Włochy. Z pkt 26 wytycznych wynika, iż zgłoszenie planu restrukturyzacji jest warunkiem *sine qua non* przedłużenia pomocy na ratowanie. Jeżeli zatem zgłoszony plan restrukturyzacji zostaje później wycofany, dozwolone przedłużenie pomocy na ratowanie musi zostać anulowane.
- (68) Praktyka decyzyjna Komisji pokazuje (sprawy *Ernault* ⁽¹⁶⁾ i *Huta Cynku* ⁽¹⁷⁾), że w przypadku, gdy nie zgłoszono Komisji planu restrukturyzacji ani planu likwidacji lub, jak w obecnym przypadku, gdy plan restrukturyzacji został wycofany, przedłużenie przedmiotowej pomocy na ratowanie nie może zostać utrzymane po dacie, w której państwo członkowskie wycofało zgłoszenie planu restrukturyzacji.
- (69) Ze względu na fakt, że gwarancja średnioterminowa (na czas realizacji planu restrukturyzacji), mająca w zamierzeniu być zgłoszoną pomocą na restrukturyzację, stanowiła przedłużenie gwarancji pomocy na ratowanie, była ona zgodna z rynkiem wewnętrznym do chwili wycofania zgłoszenia przez Włochy.
- (70) Tym samym zgodność przedłużonej gwarancji pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym należy ocenić, poczynając od następnego dnia po dniu wycofania przez Włochy zgłoszenia (tj. od dnia 24 lipca 2008 r.)

Kwalifikowalność przedsiębiorstwa do pomocy na restrukturyzację

- (71) Przyznanie pomocy państwa przedsiębiorstwu znajdującemu się w trudnej sytuacji może zostać uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu wyłącznie w przypadku, gdy spełnione zostały wszystkie warunki określone w wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.
- (72) Zgodnie z pkt 12 lit. a) i pkt 14 wytycznych, do przyznania pomocy kwalifikują się wyłącznie przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji.
- (73) Zgodnie z pkt 9 wytycznych przedsiębiorstwo, niezależnie od wielkości, zostaje uznane za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji, jeżeli ani przy pomocy

⁽¹⁶⁾ Sprawa C 32/05 (ex N 250/05) z dnia 4 kwietnia 2007 r., Dz.U. L 277 z 20.10.2007, s. 25.

⁽¹⁷⁾ Sprawa C 32/06 (ex N 179/06) z dnia 25 września 2007 r., Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 36.

środków własnych, ani środków, które mogłyby uzyskać od udziałowców/akcjonariuszy lub na rynku, nie jest ono w stanie powstrzymać strat, które bez zewnętrznej interwencji władz publicznych prawie na pewno doprowadzą to przedsiębiorstwo do zniknięcia z rynku.

(74) Zgodnie z pkt 10 wytycznych przedsiębiorstwo zostaje uznane za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji w następujących okolicznościach:

a) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli ponad połowa jej zarejestrowanego kapitału została utracona, w tym ponad jedna czwarta tego kapitału w okresie poprzedzających 12 miesięcy;

b) w przypadku spółki, której przynajmniej niektórzy członkowie są w sposób nieograniczony odpowiedzialni za długi spółki, jeżeli ponad połowa jej kapitału według sprawozdania finansowego została utracona, w tym ponad jedna czwarta w okresie poprzedzających 12 miesięcy;

c) niezależnie od rodzaju spółki, jeżeli spełnia ona kryteria w prawie krajowym w zakresie podlegania zbiorowej procedurze upadłościowej.

(75) Z pkt 10 lit. a) wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji wynika, że bez interwencji zewnętrznej przedsiębiorstwo, które odnotowało znaczną utratę zarejestrowanego kapitału, w nieunikniony sposób zniknie z rynku w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. W jednej ze wcześniejszych decyzji⁽¹⁸⁾ Komisja stwierdziła, iż przedsiębiorstwo posiadające ujemny kapitał jest *a fortiori* uznawane za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji. Również Sąd w wyroku w sprawie Birea⁽¹⁹⁾ potwierdził, iż znaczna utrata kapitału jest istotnie oznaką trudnej sytuacji, oraz że uznanie przez Komisję przedsiębiorstwa posiadającego ujemny kapitał za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji było zasadne.

(76) Legler spełniał kryterium określone w pkt 10 lit. a) wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji, ponieważ w roku 2006 posiadał ujemny kapitał (zob. motyw 19).

(77) Komisja pragnie również zauważyć, że Legler został już uznany za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu pkt 10 lit. a) wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji w dniu 22 maja 2007 r., kiedy zatwierdzono pomoc na ratowanie.

(78) Po tej dacie sytuacja finansowa Legler nie uległa poprawie. W rzeczywistości w 2008 r. właściwy sąd ogłosił jej upadłość (zob. motyw 16).

(79) Komisja pragnie również zauważyć, iż Legler nie jest nowo utworzonym przedsiębiorstwem w rozumieniu pkt 12 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

(80) Zgodnie z pkt 13 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstwo należące lub przejęte przez większą grupę kapitałową w normalnych warunkach nie kwalifikuje się do pomocy w celu ratowania lub restrukturyzacji, z wyjątkiem sytuacji, w której można wykazać, że trudności przedsiębiorstwa są wewnętrzne i nie są wynikiem arbitralnej alokacji kosztów w ramach grupy oraz że te trudności są zbyt poważne, aby mogły być przezwyciężone przez samą grupę.

(81) Komisja pragnie zauważyć, iż Piltar był jedynie spółką celową, która poza posiadaniem akcji Legler nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej. Z informacji, jakimi dysponuje Komisja, nie wynika, by trudności przedsiębiorstwa były wynikiem arbitralnej alokacji kosztów w ramach grupy. Ponadto ze względu na fakt, iż Piltar był w 100 % własnością osób fizycznych i nie prowadził działalności gospodarczej poza inwestycjami kapitałowymi w Legler, nie był on w stanie przyczynić się do restrukturyzacji Legler.

(82) W oparciu o powyższe można uznać, iż warunki określone w pkt 9 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji zostały spełnione.

(83) Ze względu na fakt, iż Legler kwalifikuje się do pomocy na restrukturyzację, należy w dalszej kolejności ocenić, czy zostały spełnione warunki zgodności pomocy na restrukturyzację z rynkiem wewnętrznym określone w pkt 32–51 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

Skutki wycofania planu dla zgodności środków restrukturyzacyjnych z rynkiem wewnętrznym

(84) Plan restrukturyzacji został jednak przez Włochy wycofany, a tym samym nie są one zobowiązane żadnym planem restrukturyzacji w rozumieniu pkt 35 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji. W następstwie tego Komisja nie może ocenić niezgodnej z prawem pomocy w świetle kryteriów określonych w pkt 32–51 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

(85) Ponadto Komisja wyraża pogląd, iż gwarancji publicznej i zamiany zadłużenia na kapitał nie można uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym na żadnej innej podstawie prawnej.

VI. WNIOSKI

(86) Formalne postępowanie wyjaśniające na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu w sprawie dotacji bezpośredniej w kwocie 13,2 mln EUR należy zamknąć ze względu na fakt, iż Włochy wycofały zgłoszenie i nie zamierzają kontynuować realizacji tego projektu pomocowego.

⁽¹⁸⁾ C 38/07 (ex NN 45/07) Arbel Fauvet Rail SA z dnia 7 października 2010 r. (Dz.U. C 249 z 24.10.2007, s. 17).

⁽¹⁹⁾ T-102/07 Freistaat Sachsen przeciwko Komisji i T-120/07 MB Immobilien Verwaltungen i MB System & Co. przeciwko Komisji.

(87) Komisja uznaje, że gwarancja publiczna i zamiana zadłużenia na kapitał objęte są zakresem art. 107 ust. 1 Traktatu.

Artykuł 2

Gwarancja publiczna w kwocie 13 mln EUR i zamiana zadłużenia na kapitał w kwocie 383 850 EUR przyznane przez Włochy z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu na rzecz Legler S.p.A. stanowią pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

(88) Obydwa środki zostały wdrożone przez Włochy z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu.

Artykuł 3

1. Włochy odzyskują od beneficjenta pomoc, o której mowa w art. 2.

2. Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki do dnia ich faktycznego odzyskania.

W przypadku gwarancji publicznej odsetki takie nalicza się od następnego dnia po wycofaniu przez Włochy zgłoszenia pomocy na restrukturyzację.

(89) Zgodnie z Traktatem i utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, w przypadku uznania pomocy za niezgodną z rynkiem wewnętrznym Komisja uprawniona jest do podjęcia decyzji zobowiązującej zainteresowane państwo do jej anulowania lub zmiany⁽²⁰⁾. Trybunał konsekwentnie uznaje, iż obowiązek unieważnienia przez państwo pomocy uznanej przez Komisję za niezgodną z rynkiem wewnętrznym ma na celu przywrócenie poprzedniej sytuacji⁽²¹⁾. W tym kontekście Trybunał uznaje, iż cel zostaje osiągnięty z chwilą spłaty przez odbiorcę kwot przyznanych w formie niezgodnej z prawem pomocy, przez co następuje utrata jego przewagi w stosunku do własnych konkurentów na rynku i przywrócona zostaje sytuacja sprzed wypłaty pomocy⁽²²⁾.

W przypadku zamiany zadłużenia na kapitał własny odsetki nalicza się od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjenta.

(90) Zgodnie z tym orzecznictwem art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99⁽²³⁾ stanowi, iż „w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta”.

3. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004⁽²⁴⁾ i rozporządzenia Komisji (WE) nr 271/2008⁽²⁵⁾ zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004.

(91) Tym samym, ze względu na fakt, iż przedmiotowe środki należy uznać za przyznaną niezgodnie z prawem pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym, kwoty pomocy w ramach obydwu środków, tj. odpowiednio 13 mln EUR i 383 850 EUR, muszą zostać odzyskane w celu przywrócenia sytuacji, która istniała na rynku przed przyznaniem pomocy.

4. Włochy anulują wszystkie dotychczas niezrealizowane wypłaty pomocy, o której mowa w art. 2, ze skutkiem od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 2, odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.

2. Włochy zapewniają wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

(92) W przypadku gwarancji publicznej pomoc powinna zatem zostać odzyskana, poczynając od następnego dnia po wycofaniu przez Włochy zgłoszenia pomocy na restrukturyzację, tj. od dnia 24 lipca 2008 r., i zostaje powiększona o odpowiednie odsetki do dnia jej faktycznego odzyskania.

Artykuł 5

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Włochy przekazują Komisji następujące informacje:

(93) W przypadku zamiany zadłużenia na kapitał własny do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki, począwszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjenta, tj. od dnia 31 maja 2007 r., do dnia jej faktycznego odzyskania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Formalne postępowanie wyjaśniające na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu w sprawie dotacji bezpośredniej w kwocie 13,2 mln EUR na rzecz spółki Legler S.p.A. zostaje zamknięte.

a) łączną kwotę (kwota główna i odsetki od zwracanej pomocy), do odzyskania od beneficjenta;

b) szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;

c) dokumenty potwierdzające, że beneficjentowi nakazano zwrot pomocy.

⁽²⁰⁾ Sprawa C-70/72 Komisja przeciwko Niemcom, pkt 13.

⁽²¹⁾ Sprawy połączone C-278/92, C-279/92 i C-280/92 Hiszpania przeciwko Komisji, pkt 75.

⁽²²⁾ Sprawa C-70/75 Belgia przeciwko Komisji, pkt 64–65.

⁽²³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 82 z 25.3.2008, s. 1.

2. Do momentu całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 2, Włochy na bieżąco informują Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Włochy bezzwłocznie przedstawiają informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Włochy dostarczają również szczegółowe informacje o kwocie pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 27 stycznia 2012 r.****w sprawie rozliczenia rachunków niektórych agencji płatniczych w Niemczech i Niderlandach dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2010***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 369)***(Jedynie tekst w języku niemieckim i niderlandzkim jest autentyczny)**

(2012/52/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 i art. 32 ust. 8,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2011/272/UE⁽²⁾ rozliczono – w odniesieniu do roku budżetowego 2010 – rachunki wszystkich agencji płatniczych z wyjątkiem niemieckiej agencji płatniczej „Rheinland-Pfalz”, greckiej agencji płatniczej „OPEKEPE”, włoskiej agencji płatniczej „ARBEA” i niderlandzkiej agencji płatniczej „Dienst Regelingen”.
- (2) Po otrzymaniu nowych informacji oraz przeprowadzeniu kontroli dodatkowych, Komisja jest już w stanie podjąć decyzję w sprawie kompletności, dokładności i prawdziwości ksiąg rachunkowych przedłożonych przez niemiecką agencję płatniczą „Rheinland-Pfalz” oraz niderlandzką agencję płatniczą „Dienst Regelingen”.
- (3) Artykuł 10 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW⁽³⁾ stanowi, że kwota, która na mocy decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia, jest możliwa do odzyskania od każdego państwa członkowskiego lub jest wpłacana na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustalana jest poprzez potrącanie płatności miesięcznych w danym roku budżetowym tj. w roku 2010, z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1. Komisja potrąca tę kwotę od płatności miesięcznej odnoszącej się do wydatku poniesionego w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym podejmowana jest decyzja w sprawie rozliczenia rachunków, bądź ją do niej dodaje.
- (4) Zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 konsekwencje finansowe nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości ponosi w 50 % zainteresowane państwo członkowskie a w 50 % budżet UE, jeżeli odzyskanie nie nastąpiło w terminie czterech lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego, lub w terminie ośmiu lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi. Artykuł 32 ust. 3 wymienionego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do przesłania Komisji razem z rocznym sprawozdaniem finansowym skróconego zestawienia procedur odzyskiwania wszczętych w wyniku nieprawidłowości. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania obowiązku sprawozdawczego państw członkowskich w odniesieniu do kwot, które podlegają zwrotowi, są określone w rozporządzeniu (WE) nr 885/2006. W załączniku III do wymienionego rozporządzenia przedstawione są tabele, które państwa członkowskie musiały dostarczyć w 2011 r. Na podstawie wypełnionych przez państwa członkowskie tabel Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości starszych niż odpowiednio cztery lata lub osiem lat. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na mocy art. 32 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (5) Zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 państwa członkowskie mogą zdecydować o zaprzestaniu odzyskiwania. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w przypadku, gdy łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów odzyskiwania przewyższa kwotę do odzyskania lub gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli decyzję podjęto w terminie czterech lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego, bądź w terminie ośmiu lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, 100 % konsekwencji finansowych nieodzyskania powinno zostać pokryte z budżetu UE. W skróconym zestawieniu, o którym mowa w art. 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, przedstawiono kwoty, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o zaprzestaniu odzyskiwania, oraz powody tej decyzji. Kwotami tymi nie zostają obciążone państwa członkowskie, których to dotyczy, lecz muszą one w związku z powyższym zostać pokryte z budżetu UE. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na podstawie art. 32 ust. 8 wspomnianego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 7.5.2011, s. 70.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

- (6) Rozliczając rachunki odnośnych agencji płatniczych, Komisja musi uwzględnić kwoty już potrącone odnośnym państwom członkowskim na podstawie decyzji wykonawczej 2011/272/UE.
- (7) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 niniejsza decyzja nie ma wpływu na podjęcie przez Komisję późniejszych decyzji wykluczających z finansowania UE wydatki dokonane niezgodnie z przepisami Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zostają rozliczone rachunki niemieckiej agencji płatniczej „Rheinland-Pfalz” i niderlandzkiej agencji płatniczej „Dienst Regelingen” dotyczące wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) w odniesieniu do roku budżetowego 2010.

Kwoty, które na podstawie niniejszej decyzji podlegają zwrotowi ze środków danego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz danego państwa członkowskiego, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, określono w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec oraz do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH

ROK BUDŻETOWY 2010

Kwoty podlegające zwrotowi przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz

PCZ		2010 – Wydatki/dochody przeznaczone na określony cel przypadające na agencje płatnicze, których rachunki są.		Suma a + b	Zmniejszenia i zawieszenia w całym roku budżetowym ⁽¹⁾	Zmniejszenia zgodnie z art. 32 rozporządzenia 1290/2005	Suma po uwzględnieniu zmniejszeń i zawiesznień	Płatności dokonane na rzecz państwa członkowskiego za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego ⁽²⁾	Kwota odzyskana od (-) lub wypłacona na rzecz (+) państwa członkowskiego na podstawie decyzji 2011/272/UE	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego ⁽²⁾
		rozliczone	wyłączone								
		= wydatki/dochody przeznaczone na określony cel zadeklarowane w deklaracji rocznej	= suma wydatków/dochodów przeznaczonych na określony cel w deklaracjach miesięcznych								
		a	b	c = a + b	d	e	f = c + d + e	g	h = f - g	i	j = h - i
DE	EUR	5 573 405 084,75	0,00	5 573 405 084,75	- 7 108 483,29	- 779 304,45	5 565 517 297,01	5 565 435 172,87	82 124,14	84 373,43	- 2 249,29
NL	EUR	895 187 155,61	0,00	895 187 155,61	- 0,03	- 5 835,72	895 181 319,86	894 473 110,44	708 209,42	0,00	708 209,42

PCZ		Wydatki ⁽³⁾	Dochody przeznaczone na określony cel ⁽³⁾	Fundusz cukrowiczy		art. 32 (=e)	Suma (= h)
				Wydatki ⁽⁴⁾	Dochody przeznaczone na określony cel ⁽⁴⁾		
				05 07 01 06	6701		
		k	l	m	n	o	
DE	EUR	0,00	0,00	0,00	0,00	- 2 249,29	- 2 249,29
NL	EUR	714 045,14	0,00	0,00	0,00	- 5 835,72	708 209,42

⁽¹⁾ Dotyczy uwzględnionych w systemie płatniczym zmniejszeń i zawiesznień, do których dodano w szczególności korekty wynikające z nieprzestrzegania terminów płatności ustalonych na sierpień, wrzesień oraz październik 2010 r.

⁽²⁾ W celu obliczenia kwoty podlegającej zwrotowi przez państwo członkowskie lub płatnej na jego rzecz, uwzględniono sumę z deklaracji rocznej w przypadku wydatków rozliczonych (kol. a) lub sumę z deklaracji miesięcznych w przypadku wydatków wyłączonych (kol. b).
Stosowany kurs wymiany walut: art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2006.

⁽³⁾ Jeśli część dotycząca dochodów przeznaczonych na określony cel jest na korzyść państwa członkowskiego, należy ją zadeklarować w pozycji 05 07 01 06.

⁽⁴⁾ Jeśli część funduszu cukrowiczego dotycząca dochodów przeznaczonych na określony cel jest na korzyść państwa członkowskiego, należy ją zadeklarować w pozycji 05 02 16 02
Uwaga: Nomenklatura 2012: 05 07 01 06, 05 02 16 02, 6701, 6702, 6803

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 27 stycznia 2012 r.**

przedłużająca obowiązywanie decyzji 2006/502/WE zobowiązującej państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów

*(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 370)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2012/53/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/502/WE ⁽²⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do podjęcia środków w celu dopilnowania, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz do zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów.
- (2) Decyzja 2006/502/WE została przyjęta zgodnie z przepisami art. 13 dyrektywy 2001/95/WE, które ograniczają obowiązywanie decyzji do okresu nieprzekraczającego jednego roku, ale umożliwiają zatwierdzenie jej na kolejne okresy, z których żaden nie może przekroczyć jednego roku.
- (3) Obowiązywanie decyzji 2006/502/WE było przedłużane o okresy roczne, po raz pierwszy decyzją Komisji 2007/231/WE ⁽³⁾ do dnia 11 maja 2008 r., po raz drugi decyzją Komisji 2008/322/WE ⁽⁴⁾ do dnia 11 maja 2009 r., po raz trzeci decyzją Komisji 2009/298/WE ⁽⁵⁾ do dnia 11 maja 2010 r., po raz czwarty decyzją Komisji 2010/157/UE ⁽⁶⁾ do dnia 11 maja 2011 r., a po raz piątą decyzją Komisji 2011/176/UE ⁽⁷⁾ do dnia 11 maja 2012 r.

(4) Wobec braku innych zadowalających środków mających na celu zabezpieczenie zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci zachodzi konieczność przedłużenia obowiązywania decyzji 2006/502/WE na kolejne 12 miesięcy.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/502/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 ust. 2 decyzji 2006/502/WE otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 11 maja 2013 r.”.

Artykuł 2

Najpóźniej do dnia 11 maja 2012 r. państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zastosowania się do niniejszej decyzji i podają je do wiadomości publicznej. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 99 z 14.4.2007, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 40.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.2009, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 17.3.2010, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 99.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

